

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตน
ของ นายวสันต์ สร้อยพิสุทธิ์ ประธานศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๓๐/๒๕๕๕

เรื่องพิจารณาที่ ๒๕/๒๕๕๔

วันที่ ๒๔ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

ประเด็นวินิจฉัย

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๖ (๗) และมาตรา ๒๙
ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๒๙
และมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง หรือไม่

ความเห็น

พิจารณาแล้ว เห็นว่า พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๖
ได้กำหนดประเภทของภาพยนตร์เพื่อให้คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ตรวจพิจารณา
ก่อนนำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร รวม ๗ ประเภท และได้บัญญัติไว้ใน
มาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ให้คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์
มีอำนาจในการพิจารณาว่าภาพยนตร์ที่ขออนุญาตมีเนื้อหาเป็นการบ่อนทำลาย ชัดต่อความสงบเรียบร้อย
หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของรัฐและเกียรติภูมิ
ของประเทศไทยหรือไม่ ทั้งนี้ คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์มีอำนาจที่จะสั่งให้ผู้ขออนุญาต
แก้ไขหรือตัดทอนก่อนการขออนุญาต หรือหากเห็นว่าภาพยนตร์ที่ขออนุญาตไม่สามารถที่จะแก้ไขตัดทอน
เพื่อให้เหมาะสม ก็อาจสั่งไม่อนุญาตให้นำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร
เพื่อเป็นการป้องกันมิให้ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเป็นการบ่อนทำลาย ชัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดี
ของประชาชน หรือเป็นภาพยนตร์ที่มีเนื้อหากระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของรัฐ และเกียรติภูมิของประเทศ
ออกเผยแพร่ต่อสาธารณชน ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ (๗) ซึ่งจัดเป็นประเภทของภาพยนตร์ที่ห้ามเผยแพร่
ในราชอาณาจักร ดังนั้น พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๙ ประกอบ
มาตรา ๒๖ (๗) ย่อมเป็นกฎหมายที่บัญญัติไว้เพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ และเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย

หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน อันเป็นการสอดคล้องกับหลักนิติธรรมตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง ที่บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติ การตรากฎหมายในลักษณะเช่นนี้ย่อมสามารถกระทำได้ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๕ วรรคสอง และไม่เป็นการขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง และการจำกัดสิทธิและเสรีภาพดังกล่าว เป็นการกระทำโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ และเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพเท่าที่จำเป็น ไม่กระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพของบุคคล มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่ง หรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเฉพาะเจาะจง ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙

อาศัยเหตุผลดังกล่าว จึงมีความเห็นว่า พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๖ (๓) และมาตรา ๒๙ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๒๙ และมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง

นายวสันต์ สร้อยพิสุทธิ์

ประธานศาลรัฐธรรมนูญ